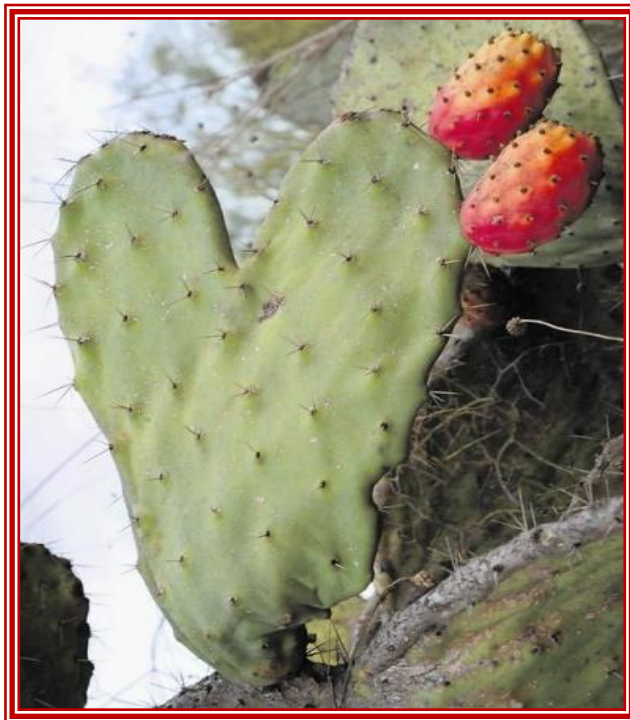

מבית

שבועון קבוצת יבנה
ט"ו במנחם אב תשע"ח
(27.7.18)

"כל אֶהְבָּה שֶׁהיא תְלוּיָה בְדָבָר, בְּטֵל דָּבָר, בְּטֵלָה אֶהְבָּה.
וְשֵׂאִינָה תְלוּיָה בְדָבָר, אֵינָה בְטֵלָה לְעוֹלָם." (פרקי אבות ה', ט"ז)

שבת פרשת "וּאֶתְחַנֵּן"-שבת נחמו

כניסת השבת -19:19 צאת השבת - 20:22

1311

פרשת "ואתחנן" – שבת נחמו

ליל שבת

הדלקת נרות 19:19

מנחה, קבלת שבת וערבית רבע שעה
לאחר הדל"נ

שבת

דף יומי בבית המדרש 07:30

תפילת שחרית/אחרי התפילה והקידוש יתקיים שיעורו של יוחנן מאלי 08:30

תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת 10:00

תהילים לנשים - בבית המדרש 13:00

תפילת מנחה גדולה 13:30

שיעור בספר תהילים בבית משפ' נח חיות 13:50

תפילת מנחה קטנה בבית הכנסת / לאחר התפילה שיעור "צורבא מרבנן" 17:15

צאת השבת 20:22

אסיפת חברים 21:30

17:45 - הבית האדום פתוח למבקרים למשך שעה

בשל עבודות אחזקה שיימשכו כחודש ימים משק הילדים סגור למבקרים.
על מועד פתיחתו מחדש תבוא הודעה.

שהשמחה במעונם

מזל טוב לנער בר המצווה עינב קולמן ולהוריו פיליפ ואושר, לסבתא רבתא שרה טסלר

והסב והסבתא אבשלום וצופית ולכל בני המשפחה, מקרוב ומרחוק.

מזל טוב ליוסי וצביה בן אהרון להולדת הנכד, בן לאמיתי והילה.

מזל טוב למרדי ומרלי ריין לבר המצווה של הנכד עמרי, בנם של אייל ותמנע.

מזל טוב ליוסי ורחלה שנקר להולדת הנכדה, בת לזוהר ורחל.

תפילת מנחה-ערבית בימות החול

בבית הכנסת – 19:30

בשכונה הצפונית – מנחה – 18:30 ערבית – 20:30

בשכונה הדרומית – מנחה – 18:00 ערבית – 20:15

פרשת ואתחנן / הן ליבר

וַיִּרְשֶׁתָּ אֶת-הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר-נָשַׁבַע ה' לְאַבְתָּיִךְ" (ו, יז).

רש"י, כידוע, מפרש: "הישר והטוב": זו פשרה, לפני משורת הדין". אך חשוב להבין שלא מדובר בהמלצה בלבד. על פי חכמים, גם אם בעל הדין צודק לחלוטין, יש פעמים שאם לא יוותר על תביעתו הרי שהוא יעבור על "ועשית הישר והטוב בעיני ה'". כלומר, לעיתים רואה התורה את עשיית הדין כעוול, ואת עשיית לפני משורת הדין – כמצווה.

דוגמא בולטת לכך היא הלכת "בר מצרא". על פי הלכה זו, אם אדם מוכר את אדמתו תינתן זכות הקדימה של הרכישה לשכן, המכונה 'בר מצרא'. טעמו של דין זה הוא בעובדה שקניית קרקע סמוכה משתלמת לשכן. אילו לא דין זה, היה השכן נאלץ לקנות קרקע רחוקה ולפצל את אדמותיו. לבעל הקרקע המקורי אין כל הפסד למכור דווקא לשכנו, ולכן ההלכה כופה זאת עליו. דין זה, של 'בר מצרא', מבוסס על הפסוק "ועשית הישר והטוב בעיני ה'".

על אף שכאמור, המשפט הישראלי מתנגד עקרונית לכפות על אחד מבעלי הדין לנהוג לפני משורת הדין עם הצד שכנגד, ישנם מקרים חריגים שבתו המשפט סוטים מכך, ויותר מכך - מקרים רבים שהשופטים ממליצים לנהוג כך, בבחינת "לימדונו רבותינו".

בפסק דין שניתן בשנת 1977 הביע השופט, מנחם אלון, את דעתו שמן הראוי בנסיבות העניין שיפצה הצד שהדין עמו את הצד שכנגד, לפני משורת הדין. השופט שמגר התרעם על דברים אלו וקבע: "מסתייג הנני בתכלית מן המגמה העולה מבין השיטין בדברי חברי הנכבד, שלפיה רצוי להעניק לתשלום לפני משורת הדין מעמד כללי וממוסד בדיני הנוזיקין...יתרה מזאת, מערכת משפט הזונחת - כשיטה - את התחומים שהותוו בדין המהותי ומוסיפה, כנדבך חלופי נוסף וכשיטה, את ההמלצה על מתן פיצויים לפני משורת הדין, פועלת בהכרח על-פי אמות המידה הערטילאיות...". השופט טירקל ציין גם הוא באותו עניין כי: "ראוי לו לשופט, בדרך כלל, לכבוש את יצרו ולצמצם עצמו - בפסק הדין ולא רק בפסק הדין - אך ורק לנושאים שחובה עליו לפסוק בהם כדי להגיע להכרעה בהליך שלפניו". כלומר, דעת הרוב באותו עניין סברה שלא רק שאין להורות לבעל דין לנהוג עם הצד השני לפני משורת הדין, אלא שעל השופט אף להימנע מלהמליץ לנהוג כך.

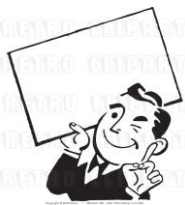
גישה שונה בתכלית נוקטים פרשני התורה בהתבססם על הפסוקים המופיעים בפרשתנו: "שְׁמֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת-מִצְוֹת ה' אֶל-הֵיכָל וְעֲדֹתָיו וְחֻקֵּי אֲשֶׁר צִוָּךְ. וְעָשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי ה' לְמַעַן יִטֵּב לְךָ וּבָאֵת

עשייה חברתית / אסף בית אריה

גוברת והאינסטינקט הראשוני הוא לעשות לשם העשייה ולא בשביל "השואו".

עיסוק בפרסום בהקשר זה, עלול להיתפס (בצדק) כגאוותנות ויוהרה. יש אפילו מי שיאמר (שוב, במידה מסוימת של צדק) שמדובר בניצול אוכלוסיות חלשות ע"מ לעשות יחסי ציבור לעצמך. עוד סיבה להתנגדות היא שייתכן שהצד הנעזר אינו מעוניין בכך ופרסום עלול לגרום לו למבוכה ולעגמת נפש.

אני רוצה להביא זוויות מבט שונות ולטעון שלעיתים פרסום בהיקף מסוים, לא מופרז, לא צעקני ולא יהיר, וכמובן בתיאום מלא

עם הצד "החלש" או "הנתמך", עשוי לשרת את המטרה עצמה של עשיית טוב בעולם. ואם בדרך גם אנחנו יוצאים נשכרים, אני לא רואה בכך בעיה אתית או מוסרית.

זווית ראשונה – "זה מדבק". יוזמות רבות בתחום זה נולדות על רקע פרסום של מעשים ורעיונות שנעשים במקומות אחרים. יש דוגמאות לרוב: הרעיון לעשות חתונה כאן, נולד מתוך היכרות עם פעילות דומה במקומות אחרים. הפרסום על "בית בקבוצה" שהקמנו פה - עודד ודחף יישובים אחרים להקים אצלם בתים דומים. קייטנות אילן החלו בקטן, בישוב אחד או שניים. הידיעות על פעילות זו עשו להן כנפיים והיום יש עשרות כאלו בכל רחבי הארץ. תרומת

השבוע עומד להתקיים בביתנו עוד מיזם יפה של מעורבות בחברה הישראלית, בדמותה של החתונה שעתידה להתקיים אצלנו. אני מאלו שאהבו מאוד את היוזמה. אני מודע לכך שיש מאיתנו שפחות התחברו... לדעתי מדובר בשילוב של שני ערכים חשובים בהקשר של עשייה מסוג זה. האחד – קיום הפעילות פה, אצלנו בבית, ולא במקום אחר, רחוק מהעין (ומהלב?), השני – שילוב בין השקעה כספית לבין מעורבות פעילה של חברים רבים. לטעמי זהו מתכון נכון יותר מאשר פעילויות הכוללות רק השקעה כספית ללא מעורבות אישית, או פעילות שבנויה רק על רצון טוב ללא משאבים. ולכן, תודה וברכה ליוזמים והדוחפים.

ברקע של ההתרחשות הזו, התקיים שיח (קצר ולא ממצה) על היחס לנושא הפרסום של הפעילות הזו בפרט, ושל עשייה חברתית בכלל. אני מבקש להביע את עמדתי בעניין. כמובן שיש קשר כלשהו לתפקיד שלי בתנועת הקבה"ד, אבל זו הייתה דעתי גם לפני כן. אשמח אם תהיינה בהמשך תגובות ואף התנגדויות לעמדה זו, כי מדובר על שיח חשוב בעיניי.

ידועה אמרתו של רבי יצחק בגמרא בבבא מציעא – "אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין". לרובנו יש חשדנות טבעית כלפי עולם הפרסום. וכאשר מדובר בתחום של חסד ותרומה לחברה, הרתיעה מיח"צ

במבט רחב יותר – שנים רבות גאוותנו היא על החוסן הכלכלי, השיתוף, השוויון, הסדר וכו'. אמנם יש הטוענים שקיימת שחיקה בכל אלו, אך עדיין יש בהחלט במה להתגאות, ואני מקווה שזה יהיה המצב לעוד שנים רבות. עם זאת, לדעתי עלינו להרים דגל נוסף (גם) עליו תהיה גאוותנו, והוא דגל העשייה החברתית. עשייה שתמיד הייתה בפועל, אבל לא בטוח עד כמה היא מסמלת אותנו ומהווה יעד חשוב ואתגר מרכזי של חיינו המשותפים כאן. אני משוכנע שהנפת דגל זה כאחד מיסודות הקיום שלנו פה, יתרום תרומה משמעותית הן ללכידות הפנימית שלנו ולתחושת היעוד המשותף. ובנוסף יהווה פוטנציאל לקליטה של אנשים איכותיים שמחפשים לבוא, לגור ולהיות שותפים במקום, בקיבוץ, בקהילה, שמתאפיינים בפעילות שכזו. הדרך להשגת מטרות אלו עוברת, מה לעשות, (גם) במרחב של עולם הפרסום ויחסי הציבור.

לסיכום, אם דבריי התפרשו אחרת, אז אדגיש - ברור שהדבר העיקרי, בפער הגדול, הוא העשייה עצמה לשם העשייה. זה חשוב, זה חיוני, זה עושה טוב לחברה בישראל וגם לנו עצמנו. לצד זה אני חושב שאין סיבה להירתע מפרסום הדברים ברמה מסוימת. לא חלילה לצרכי התהדרות והתרברבות, אלא כדי לשרת ולקדם את העשייה עצמה. ואם בזכות זה הקיבוץ שלנו יהיה מקום טוב יותר ומוערך יותר בעיני חבריו ובעיני סביבתו (ואולי בזכות זה הוא יגביר את עשייתו בתחום, וחוזר חלילה...) אז לא רק שאין בכך פסול בעיני, אלא שזה רצוי וראוי.

כליות אלטרואיסטית, ללא פרסום, ספק אם היינו מגיעים להיקף התרומות הגדול והמרגש הקיים בארץ (וגם פה, אצלנו). הדוגמאות כאמור רבות. יוצא מכך שפרסום של עשייה חיובית נותן דחיפה להתרחבותה ובכך הוא מוסיף טוב בעולם.

זווית שניה – במובנים רבים אנחנו חיים בעידן שבו "לא פירסמת=לא עשית". אפשר לאהוב או לא לאהוב זאת, אבל זהו המצב. ולכן במקרים רבים, לצד החשיבות האמיתית והעיקרית של העשייה עצמה, יש חשיבות (גם) לפומביות שלה.

זווית שלישית - לא סוד הוא שהקיבוצים בכלל זוכים לא פעם ליחס שלילי ולא הוגן בתקשורת ובתודעה הציבורית. פרסום עשייה בתחום זה הקיימת אצלנו ובקיבוצים רבים אחרים, עשויה לאזן מעט התמונה הלא מתמיאה הזו.

זווית רביעית – ידוע שגופים וארגונים עם "רזומה" של עשייה משמעותית בתחום זה, יכולים בקלות רבה יותר לגייס שותפים ומשאבים ליוזמות חדשות ונוספות. בהנחה שעשיית טוב היא מטרה חשובה, אז שותפויות למיניהן ותמיכה כלכלית ופוליטית, לא רק שאינן מילים גסות, אלא שהן משאב חשוב ולעיתים הכרחי על מנת להוציא לפועל עשייה מסוג זה.

זווית חמישית – גם חברינו שאינם שותפים בפועל לעשייה מסוימת, רוצים וזכאים לדעת על קיומה, ולהיות גאים בה. נכון שלצורך זה מספיקה כתבה ב"מבית" או בערוץ הפנימי (שגם הם סוג מסוים של פרסום...) אבל

משפחת מאלי / דינה ספראי

בסלון של משפחת מאלי

אני מתיישבת בנוחות בסלון משפחת מאלי. נבו (4) ורועי (1) משחקים לידינו, ויוחנן והדר מחלקים את הקשב בין הילדים לביני. **יוחנן** - נולד בחיספין, ברמת הגולן והמשפחה עברה לירושלים לעיר דוד בעקבות העבודה של אביו בעמותת אלעד. הוא למד בישיבה התיכונית בחיספין, ואחר כך בישיבת ההסדר עתניאל ואת שירותו הצבאי עשה בגבעתי. לאחר מכן הדריך במכינה קדם צבאית באדרת וריכוז את תוכנית "המדרש למעשה". את התואר הראשון הוא רכש באוני' העברית בתחום מזרח תיכון ומחשבת ישראל, ואת התואר השני במדיניות ציבורית למד בת"א. במקביל ללימודים עבד במשרד הכלכלה בתחום התעסוקה של המגזר החרדי, והיום הוא משמש כיועץ המנכ"ל עובד ברשות הטבע והגנים.

אני מבקשת ממנו לתת דוגמאות לפעולות שמתבצעות ברשות הטבע והגנים :

"עוסקים הרבה בנושא השריפות בעוטף עזה. מלבד הנזקים לחקלאים, יש גם נזקים גדולים לשמורות הטבע. גם לנו כמו לשאר המדינה אין מענה טוב, אבל מנסים לעשות מה שאפשר.

נושא נוסף הוא שטחים פתוחים. המדינה נעשית יותר ויותר צפופה, ההגנה על שטחים פתוחים ובעלי חיים נעשית יותר ויותר מורכבת. הצרכים של הפיתוח ברורים, וגם

הצרכים של השמירה על הטבע ברורים, והחוכמה היא למצוא את נקודת האמצע..

מלבד עבודתך אתה ממלא תפקיד נוסף באיזשהי מסגרת?

"מדיניות ציבור בשתי מכינות קד"צ רוח השדה ומכינת אדרת".

הדר

בצבא עסקה בהדרכת טיולים, הדריכה במל"ש (מרכז לימודי שדה) קרית שמונה (תחת פיקודה של חיה לנג-עפרוני). חזרה ליבנה והדריכה בחברת נעורים, ואחרי קצת חו"ל ועבודה כאן יצאה ללימודי עבודה סוציאלית באוני' העברית. כיום עובדת בחצי משרה בקיבוץ בזוגון ה-ו. בחצי משרה השני היא עובדת סוציאלית בעמותה "יד לאשה".

תספרי קצת על התפקיד ב"יד לאשה".

זאת עמותה שנותנת עזרה למסורבות גט ועונות בעיקר בייצוג משפטי בתהליכי קבלת גט. אנחנו שתי עובדות סוציאליות שנותנות תמיכה נפשית וחברתית.

התפקיד ביד לאשה מאוד מעניין. קודם כל, כל לקוחה חדשה שמגיעה נפגשת איתי לשיחה ראשונית ואני מבררת איתה באיזו רמה היא רוצה שנהיה בקשר. יש נשים שאני בקשר אתן מדי פעם אם במיצוי זכויות בביטוח לאומי, הוצאה לפועל והשגת הקלות בתשלומים לעריות. יש אנשים שאני מפנה לארגונים שעוזרים מבחינה כלכלית ותעסוקתית, ובנוסף אני מעבירה עם מאמנת נוספת קבוצת העצמה, שני מחזורים בשנה. כל אחת מהמשתתפות מקבלת מטרה

בקִּיבוֹץ, ואני מבינה עוד יותר היום כמה הוא היה משמעותי. זה כיף ומשמח לגלות כל פעם מחדש את היתרונות, וכמה הקשר הזה הוא חשוב. חוץ מזה באמת זאת הזדמנות להיות חלק מקהילה שעושה דברים שהם מעבר לחיי היומיום, שאני לא יודעת אם הייתי עושה אילו הייתי במסגרת אחרת (עמותת שק"ל, קייטנת איל"ן). אלו פרויקטים קהילתיים שהאפשרות לסייע בהם היא מאוד זמינה.

**הדר ויוחנן, מאחלים לכם עשייה ברוכה
והרבה נחת!**

ועושים יחד עבודה של התקדמות. אני נמצאת שם גם עבור הטוענות הרבניות ועורכות הדין. העבודה שלהן מאוד שוחקת וקשה. מקצוע עריכת הדין לא מכין אותן לעומס הרגשי. הן באות למאבק משפטי, ועל הדרך נפגשות עם תכנים מאוד קשים של אלימות וסכסוכים. התפקיד שלי כולל כמובן שיחות מסדרון עם הצוות ועיבוד מערכות יחסים עם הנשים, שגם הן לעתים דורשות משאבי נפש.

ואיך הקיבוץ בשבילך?

בקִּיבוֹץ מאוד כיף לי עם הילדים וגם בקשר שלי ושל הילדים עם ההורים שלי. הקשר עם סבא וסבתא היה לי חשוב מאוד בילדותי

" קול ששון וקול שמחה .. "

ציבור החברים מוזמן לשמוח ולחגוג עם החתן והכלה
דוד ורבקה היקרים .

החתונה תתקיים ב"ה ביום רביעי כ' באב (1.8)

בשעה 19.00-20.00 קבלת פנים לכל הציבור

בשעה 20.00 חופה וקידושין

לאחר החופה כולם מוזמנים לרקוד ולשמח חתן וכלה

תודה מראש לכל המתנדבים ולכל העוזרים

שנזכה בבתינו להרבה שמחות

באהבה רבה-ועדת תרבות

אז עשיתי שנת שירות... / שני ברוכי

תורמים" אז מה קרה בדרך?
אז אני קמה בחמש וחצי כל בוקר,
ואני מקבלת סדר יום.
ואני צריכה להעיר חניכים למשמרת אחרת
הם לא יקומו,
ואני מקבלת על עצמך אחריות.
ואני עובדת קשה בכל תנאי מזג אוויר
ומקבלת מוסר עבודה.
ואני נכנסת לקבוצה בשביל לתת
להם קצת מעצמך ומהניסיון חיים
הקטן שיש לי.
ומקבלת 18 אחים קטנים ועוד שתי
חברות ואבני יסוד בחיים שלי.
ורגע, התבלבלתי קצת, מי כאן המורה ומי
התלמיד?
הרי אני הולכת בכפר, והחברה מסתכלים
עלי ובוחנים כל תנועה שלי,
אז אני לומדת מה זה להיות דוגמא אישית.
ואני עוזרת לאחד החבריה לסיים לשטוף את
החדר ומקבלת על כך תודה.
אז אני לומדת להעריך את הדברים הכי
קטנים בחיים.
ואני נמצאת רחוק מהבית
ולומדת מה זה ערך המשפחה.
ואני חיה בקומונה עם עוד שמונה חברה שכל
אחד שונה ומיוחד מהשני ולומדת מה זה
ערך של קבוצה.
ואני יוצאת פעם ביום לארבע שעות מרעה,
רק אני והעזים.

שני ברוכי סיימה תיכון בשנה שעברה
ויצאה לשנת שירות בימין אורז. בעוד
חודשיים תתגייס שני לצה"ל. את
הפוסט שפירסמה בפייסבוק מצאנו
לנכון לפרסם ב"מבית".

אז עשיתי שנת שירות...

באתי בתחילת שנה מלאת גאווה. הרי
כולם עושים צבא או שירות לאומי
אבל רק חלק מחליטים להתנדב
ו"לתת" מעצמם שנה לפני. אני אחת
מתוך כמה, איזה כבוד. ואני, אני
באתי בתחושה שאני הולכת לשנות
את העולם. ואני מגיעה עם חזה נפוח,
מלאת מוטיבציה של עשייה ותרומה אבל
גם מלאה בתחושות של פחד ובלבול, מה
אני כבר יכולה להביא לחניכים פה? לפני
חודש בדיוק אני הייתי באותו מצב,
תלמידת תיכון (יש שיגידו בעייתית) שהיום
שלה היה מתחיל ב 12:00 בצהריים ונגמר
בשלוש לפנות בוקר, בחיפושים אחר עוד
ניסיון תעסוקה שכרוך בבלגן ושטויות, ולא
נדבר בכלל על לשבת בכיתה וללמוד. לגשת
לבגרויות ומתכונת- על גדר המלצה בלבד.
איך אני אמורה להיות דוגמא אישית
למישהו?
ועכשיו, כשסיימתי את השנה הזאת ואני
מסתכלת אחורה הכל מתערבב לי.
רגע, סטופ. מה זאת אומרת, כשנכנסתי
לשנה הזאת על הדלת היה כתוב: "כאן

ולומדת על הטבע והשקט ולהכיר את עצמי באמת.
ואני מכירה ולומדת תרבויות חדשות שהם חלק מהעם שלי שלא הכרת קודם.
ולא הכל היה יפה וורוד. היו גם רגעים קשים בדרך.
כי בשעה 30: 5 בבוקר אפילו הציפורים לא קמו אז למה לעזאזל אני צריכה לרדת עכשיו למשמרת?
וכשכל החברות שלי טסות לחו"ל שוב, למה אני צריכה להישאר פה?
ובא לי ממש אוכל של ראש חודש בחדר אוכל בקיבוץ ולא שוב קוסקוס עם מרק. וממש קר היום אבל לעזים זה לא ממש מזיז הם עדיין רעבות.
וממש חם היום אבל לעזים זה לא ממש מזיז הם עדיין רעבות.
ואף אחד לא נשאר שבת בכפר חוץ ממני אבל לעזים זה לא ממש מזיז הם עדיין רעבות.
ולעזאזל, אני את הבגרות שלי סיימתי! (בקושי) למה אני צריכה ללמוד שוב מתמטיקה והיסטוריה?
אז קשה קצת ומאתגר ובא לי לפעמים לקום ולעזוב הכל. אבל אני מבינה שלא רק אני פה, אני חלק ממשהו גדול יותר. אני חלק מקומונה, אני חלק מתנועה, אני חלק מביתן, אני חלק מכפר ואי אפשר להרים ידיים ולעזוב הכל, כי כולם פה מסתכלים עלי, סומכים עלי ותלויים בי.

אז למה בעצם הלכתי לעשות שנת שירות?
בסה"כ חיפשתי משהו לפני הצבא שיבגר קצת את הילדה שבי. לתרום קצת על הדרך. לא יותר מזה.
לא חשבתי שאני אצא עם כל כך הרבה! כל כך הרבה תובנות כל כך הרבה מורי דרך כל כך הרבה חברים וחברות כל כך הרבה זיכרונות וחוויות. מה אני בעצם מנסה להגיד כאן? לכו תעשו שנת שירות! אי אפשר להבין באמת מה זה עד שלא תנסו בעצמכם. אם בדיוק סיימתם י"ב ואתם לפני גיוס תעצרו דקה. תחשבו. אין למה לרוץ. הצבא יחכה והטיול לדרום אמריקה יחכה, אבל השנה הזאת לא תחזור. לא תהיה לכם עוד הזדמנות כזאת שבה אתם יכולים לעצור את החיים וללכת נטו לתרום. בלי מחויבות נוספת, בלי תשלום כספי, בלי החזרים. פשוט לתת מעצמכם ולקבל חזרה כל כך הרבה. אז תודה לכל מי שהיה כאן לאורך כל השנה הזאת! היה כיף, טוב, קשה ומשמעותי. אז עשיתי שנת שירות... שנת שירות - בני עקיבא

משולחנה של ועדת החינוך:

על התאמות חינוכיות למציאות משתנה

קצרה היריעה מלתת רקע מקיף בכל אחת מן הסוגיות הללו, ולמעשה, מפאת המשמעויות המקיפות של כל אחד מן הנושאים, אף לא אחד מהם יסתכם בהחלטת הוועדה, אלא יוכרע בערכאות גבוהות יותר, כדוגמת מזכירות, מועצה, ואולי אף אסיפה. אך בד בבד, כל אחד מהנושאים נוגע ישירות אל החינוך, ולכן הם לפתחה של הוועדה.

מסגרת פעילות בתי

הילדים בימי שישי

במהלך שנת הלימודים

כיום, כבעבר, מערכת החינוך הבלתי פורמאלית שלנו לכיתות א-ו פועלת

שישה ימים בשבוע. שלא כבעבר, את המערכת כיום מאיישים בעיקר אנשי ונשות חינוך אשר הבאנו מן החוץ ולא חברי קיבוץ. אך לא רק הרכב הצוותים השתנה, אלא גם אופי הילדים וההורים, ואיתם גם הרצון בשירותי המערכת. דוגמא לכך ניתן לראות בימי שישי בימים בהם בית הספר פועל. כיום, ימי שישי אלו נראים כדלהן: מיעוט ילדים, מגיע בשעות הבוקר, לפני בית הספר, בכיתות א-ב מדובר בכמחצית מסך הילדים, וככל שהגילאים עולים לכיוון כיתה ו' המספר יורד למספר ילדים בודדים, 5-7. לאחר בית הספר, בשעה 11:40, מגיעים הילדים

על אף שמדי חודש ישנם עדכונים על הפעילות הענפה במערכות החינוך בקיבוץ, זמן רב לא עדכנו את הציבור בסוגיות הנידונות בוועדת החינוך. הסוגיות העולות על שולחנה של הוועדה מגוונות מאוד, אך נראה כי לרבות מהן ישנו מכנה משותף העובר כחוט השני ושזור אותן תחת הכותרת של "מתן מענים למציאות משתנה".

אין זה סוד שאנו מצויים

בתקופה של שינויים רבים, והתחושה בקיבוץ היא לעיתים כי שינויים אלו קורים מהר מדי, ולא תמיד לשביעות רצוננו. אך

המציאות אכן משתנה, ואתה אנו נדרשים למצוא פתרונות לבעיות אשר בעבר פחות נדרשנו אליהן. תחום החינוך איננו שונה במובן זה מתחומים אחרים אליהם אנו נדרשים כקהילה. ברצוני להציג שלושה מן הנושאים שלפתחנו, ובכל אחד מהם הציבור מוזמן מאוד להביע את עמדתו. שלושת הנושאים הם, מן הקל אל הכבד ומן הדורש מענה מידי ונקודתי אל הדורש מענה מקיף וארוך טווח: מסגרת הפעילות של המערכת הבלתי פורמלית בימי שישי במהלך שנת הלימודים, עבודת הילדים והנוער, ופתיחת החינוך.

משרתת בעיקר את נושא ה"שמרטפות" (בלי לזלזל בחשיבותו). יחד עם זאת, המענה רחוק מלהיות אידיאלי עבור הילדים שנמצאים בהרכב אשר כולל מנעד גילאים רחב וצוות שפחות מוכר להם ומכיר אותם, על כל המשתמע מכך. ההתלבטות בין האפשרויות איננה פשוטה, ובישיבת הוועדה הבאה ננסה לבחור מבין אפשרויות אלו, ולגבש המלצה למזכירות. נשמח לשמוע חוות דעת עד אז.

עבודת הילדים והנוער

נושא עבודת הילדים והנוער השתנה לאין ערוך בשנים האחרונות, ואנו נדרשים לו, בין אם רצוי הדבר בעינינו ובין אם לאו. לשם שרטוט המצב הקיים וניסיון לגבש מענה, ביקשנו את עזרתה של נעמה טסלר. לאחר שנעמה נפגשה עם מרכזי ענפים, בני הנוער וצוות המדריכים ובחנה מודלים בקיבוצים אחרים, הוצגו הממצאים בפני הוועדה טרם יוגשו אל המזכירות. הממצאים מראים כי ישנו קושי הן מצד הנוער והן מצד הענפים לייצר עבודה משמעותית אשר תיתן מענה הן לצורך החינוכי שבלימוד מוסר עבודה והן לצורך המשקי שבאיוש ענפי המשק והן לתחושת הקשר לענף. כמו כן, כפי שדווח גם בעבר ואף נידון באסיפה לפני כשלוש שנים, בשכבות הנוער הבוגרות אנו עדים לתופעה נרחבת של עבודה מחוץ לקבוצה

תמורת שכר. אודה ואומר כי

לחדר אוכל ושם פוגשים אותם 3-4 מדריכים/ות. משם הם הולכים הביתה. אין ביום זה אפשרות להכניס תוכן חינוכי משמעותי הן משום שהזמן לא מאפשר זאת והן משום שרוב הילדים בוחרים לשוב הביתה. מבחינת העלות של היום כפי זאת מתבטאת בשכר אנשי הצוות, אשר עובדים "יום עבודה" אשר הוא בעצם שעתיים בלבד, מדובר בסדר גודל של כ-30,000 ₪ בשנה.

לכן, אנו מתלבטים בין כמה אפשרויות, כאשר השאלה הגדולה היא שאלת העלות מול התועלת. האפשרות האחת היא הפסקה מוחלטת של הפעלת בתי הילדים בימי שישי המדוברים, כך שבבקרים הילדים ילכו מהבית אל בית הספר ובתום יום הלימודים ישובו מבית הספר הביתה, ללא עצירה בבית הילדים. ארוחת הבוקר והצהריים יהיו באחריות ההורים. באפשרות זאת אמנם יהיה על ההורים (רובם ביום פנאי) לדאוג לילדים ביום הפנאי, אך בד בבד תתאפשר הסדרת יום החופש של כלל הצוותים ליום שישי ובכך תתאפשר התייעלות משמעותית של המערכת. אפשרות נוספת, מעין אפשרות ביניים, היא הפעלה של בית ילדים אחד לכיתות א-ג בבוקר, וצמצום של כוח האדם בקבלת הילדים בצהריים. אפשרות זאת אמנם נותנת מענה מסוים להורים לילדים הצעירים (ההערכה היא כי הילדים הגדולים פחות זקוקים לכך), ובפועל

המדוכה, ונשמח לשמוע עוד מחשבות בעניין.

פתיחת החינוך

הנושא האחרון שלפתיחנו גם הוא איננו חדש, והוא קיום דיון באפשרות פתיחת החינוך. לאחרונה הונחה על שולחן המזכירות בקשה חתומה על ידי שלושים חברות וחברים לקיים דיון מעין זה. סוגיה זו היא רבת פנים ואנו כוועדה מקווים מאוד לראות מעורבות ציבורית רחבה בדיונים שלפתיחנו.

כמובן, ישנם עוד נושאים שנדרשנו אליהם בתקופה האחרונה, נקודתיים ועקרוניים כאחד, ואני תקווה לעדכן לגביהם בעתיד הלא רחוק. עם זאת, הנושאים לעיל אלו הנושאים הגדולים בהם אנו מתחבטים בימים אלו. כפי שפתחתי, שלושת הנושאים לעיל דורשים מענה מתוך התבוננות נכוחה במציאות המשתנה, גם אם לא תמיד אנו שבעי רצון ממציאות זאת. אנו מקווים שנוכל כקהילה לקבל החלטות טובות עבור ילדים והורים כאחד.

קובי שטיין – יו"ר וועדת חינוך בשם חברי הוועדה: **נירית אפרתי (מרכזת חינוך), איתי בנדב, נעמי ליבר, דינה ספראי, דביר עדיקה, מירה רדר**

אין לנו נתונים נקודתיים על היקף התופעה, אך מהקולות בשטח ניכר כי לא מדובר בתופעת שוליים, גם אם לא מדובר בתופעה גורפת וכללית.

שתי הבעיות לעיל הן תוצר של מציאות משתנה, ולא כאן המקום להרחיב את הדיבור ולנתח את מקורן (יתכן כי בעתיד נהיה מעוניינים כקהילה לדון בסוגיות אלו). גם כאן, ההתלבטות נוכחת מאוד, והחלופות באות עם קשיים. השאלות המרכזיות הן: האם השיטה הקיימת מקדמת אותנו בהצמחת אנשים בעלי מוסר עבודה גבוה? האם אנו מצמיחים אנשים אשר מרגישים שייכות ושותפות במפעל הקיבוצי? האם ישנן חלופות המאפשרות השגה של מטרות אלו באופן טוב יותר? פתרונות בסגנון ה"עצמאות הכלכלית" בתצורות שונות עולות על הפרק. למשל הוצג לוועדה מודל מקיבוץ בארי אשר בו ישנן מדרגות עבודה שונות המשלבות תרומה "קיבוצית" כפי שישנה היום, יחד עם תעסוקה בשכר למטרות קולקטיביות של חברת הנוער מחד ותעסוקה בשכר למטרות אישיות מאידך. כמו כן, הוצגו חלופות הנהוגות בקיבוצים אחרים בהן ישנה התקזזות עם תקציב אישי, או לחלופין העלמת עין. אנו עוד רחוקים מגיבוש החלטות, והדברים יוצגו בקרוב במזכירות. בינתיים, אני יושבים על

מועצות חבל יבנה, הר חברון ונחל שורק נפגשים לחגיגת קיץ עם:

אברהם פריד

באמפי-דשא שביד בנימין

ביום שלישי כ"ו באב (7.8) בשעה 20:30 כניסה: 20 ₪

רכישת כרטיסים דרך אתר **טיקטליין**

"יש לי יום יום חול, יש לי חול יום יום"

אירוע פתיחת השנה לכל המשפחה ויריד חוגים

בתמיכתו של משרד לפיתוח הפריפריה, הנגב והגליל

יתקיים אי"ה ביום רביעי, י"ח באלול (29.8.18)

מהשעה 17:00 במושב בני דרום. היכרות עם החוגים והמדריכים

גימבורי, מתנפח כבאית, ביתנים מתנפחים

פירמידת טיפוס, אתגרן ספידי

מסלול טרקטורונים, יצירה

ולסיום מופע בשעה 19:00

"טאקדמיה" במופע של להקת קצב מיוחדת

כואב מולאניס !!! הכניסה חופשית !!!

סליחות עם יצחק מאיר

אי"ה ביום רביעי, ג' בתשרי (12.9.18)

סליחות עם יצחק מאיר בקבוצת יבנה.

פרטים בהמשך.

סליחה... אתה מפריע / מויש וסטרייך

ברצוני להציג לפני הציבור מכתב שהגיע לידי בדרך לא דרך. מכתב זה, שחובר על ידי ציבור חברים במצוקה, פונה לוועדת בית הכנסת כדי לפתור מה שהם רואים כבעיה מטרידה וחשובה. מחקתי את שמות החברים החתומים, אך נראה לי שבעייתם היא בעיה של כולנו. אתן לציבור להחליט.

בס"ד

בית הכנסת יש אנשים שמתוך התלהבות לא מוסברת מדקלמים את תפילותיהם בקול רם, בהגזמה, עם כוונה מרובה, לרבות שילוב תנועות גוף מוזרות. קולות אלו ואותן תנועות גוף, מפריעות לשיחתינו ומוציאות אותנו מהריכוז בנושא השיחה. ביקשנו מאנשים אלו להתפלל יותר בשקט ולהפסיק בתנועות המוגזמות שלהם, אך כל פניותינו היו לשוא. אנו מבקשים שהגבאים יקראו את החברים האלו לסדר ולבקש שיימנעו מהתנהגות בלתי חברית זו.

בנוסף לכך, יש עוד קבוצת אנשים, שבזמן קריאת התורה מבקשים שאנחנו, החתומים מטה, נפסיק את שיחותינו - בטענה שהם לא יכולים לשמוע את קריאת התורה כאשר אנחנו מדברים. ההערות הבלתי פוסקות שלהם מפריעות גם הן לקיום שיחות בצורה מסודרת. אפשר לבקש שאנשים אלו יעברו לשבת במקומות יותר קרובים לבמה, אך זה אינו העיקר. אנו מבינים את רצונם לשמוע את הקריאה אך זו לא סיבה שיתייחסו אלינו כאל

לכבוד הגבאים וועדת בית הכנסת:

אנו, החתומים מטה, מבקשים התיחסות הוועדה לתופעה שאנו נתקלים בה בכל שבת. בעיה זו אינה חדשה אך בזמן האחרון מתגברת. מדובר באנשים שבאופן שיטתי מפריעים לחווית התפילה שלנו בבית הכנסת. התפילה וקריאת התורה נותנים משמעות מיוחדת לזמן שמבלים בבית התפילה היפה של הקבוצה, והתנהגויות אלה לא מאפשרות לנו ליהנות מזמן מיוחד זה. אנו מאמינים שהתורה מורכבת ממצוות שבין אדם למקום ובין אדם לחברו, ושמירת שני סוגי מצוות אלה חשובה כדי לקיים חיים של תורה ועבודה. האנשים המפריעים מקלקלים את האיזון העדין החשוב הזה, והם עושים זאת בשתי דרכים.

אנו, החתומים מטה, מנסים לקיים את האיזון הנזכר לעיל על ידי זה שאנו מקפידים שבזמן התפילה, בנוסף לשיחות שבין אדם למקום יש גם שיחות בין אדם לחברו. בזמן האחרון גילינו שבין מתפללי

היחיד צודקת, הוא היה מחוייב לקבל את דעת הרבים ולהופיע לפני הסנהדרין ביום כיפור (לפי שיטתו), עם תרמילו ומקלו. שיחותינו אינן נשלטות על ידי אנשים בודדים והן מנת חלקם של כולם, וכל אחד יכול להשתתף בהן באופן שווה. בכך אנו מקיימים את המצוה של **"ואהבת לרעך כמוך"**.

אנחנו, החתומים מטה, דורשים מוועדת בית הכנסת לפעול לתקן בעיות אלו. נראה לנו שאם צצה קבוצה של "נלהבים" שלא רוצים להתנהג לפי מנהג המקום וגורמים להפרעות קשות לציבור הרחב של בית הכנסת, יש להוציא אותם מהתפילה הציבורית בשבתות. אם זה לא אפשרי, ניתן לבקש שמדי פעם הם יארגנו לעצמם תפילה בבית המדרש. שם הם מוזמנים לעשות כרצונם, ואולי זה יחזיר אותם להתנהגות סבירה כאשר יישבו בינינו, ואנחנו נוכל לקיים את חוויית בית הכנסת כימים ימימה.

בכבוד רב, (שמות החתומים הוסרו).

פושעים וחוטאים. כנראה נעלם מעיניהם פסק הלכה ברור בנושא זה, שמתיר את השיחות שלנו ללא סייג. בשולחן ערוך כתוב שמותר לדבר בענייני דיומא בין גברא לגברא. ולכן, אנו מקפידים רק לדבר על נושאים שמעניינים אותנו באותו יום ולא מתירים שיחות בין גברים לנשים, כך שכל השיחות שלנו הן בענייני דיומא ובין גברא לגברא. כך יש היתר ברור למנהג עתיק היומין שלנו.

בנוסף לכך, יש גם בודדים שבצורה גסה דורשים - לא מבקשים - שנפסיק את שיחותינו בזמן דרשת הרב בשבתות, בטענה שקשה להם להקשיב לדבריו כאשר אנו מדברים. כנראה נעלמה מעיניהם הסתירה שיש בין להקשיב לדעות של הרב שלנו והחיים המשותפים שלנו לפי השקפת עולם סוציאליסטי ומצוות התורה. שיחות הרב, חשובות ככל שתהיינה, הן דעת הפרט ... דהיינו: שליטה של היחיד על השיחה, כאשר תפיסה בסיסית של הקבוצה וחז"ל היא: 'אחרי רבים להטות'. בראייה לכך ראה את הגמרא בה מסופר על פרשיית רב יהושע שלא הסכים עם הסנהדרין. למרות בת קול שאמרה שדעת

שולחנם של נח ויהודה – מזכירי הפנים

לקראת האסיפה

לאחר הפסקה ומנוחה נחזור ונתכנס במוצאי שבת הקרובה לאסיפת חברים עמוסת נושאים.

ועדת מינויים

מציעה הרכבים לוועדת מיתאר, ועדת חברים וועדת נופש.

30 חברים הגישו לנשיאות האסיפה בקשה לדיון על פתיחת החינוך.

המזכירות בשיתוף נציגי החותמים הגיעו להסכמה על הניסוח הבא: 'האסיפה מטילה על המזכירות וועדת החינוך להכין דיון על משמעויות פתיחת מוסדות החינוך בקבוצת יבנה. ועדת החינוך תדווח לאסיפה על ההתקדמות תוך חצי שנה'.
אכן, הנושא דורש לימוד והתארגנות מלבד דעתו של כל חבר, האם נכון לנו להחליש את השותפות בתחום הזה.

הכנסת עובדים זרים לרפת: הרפת שלנו מתקשה יותר ויותר במילוי השורות בקרב העובדים, אם מחברים וילדים שלנו ואם משכירים. ועדת המשק שדנה בנושא אישרה, תוך לבטים, להכניס עובדים זרים לרפת. חברי הוועדה התנו זאת באישור האסיפה. הנושא ישפיע גם על תורנויות השבת ועל היתרים שניתנו לאורך השנים לחליבה בשבת. הלוואי ויימצא פתרון אחר.

ערעורו של זאב ספראי על הבחירות שהתנהלו בנוגע לסדר הקדימות בכניסה לדירה חדשה. במכתב לנשיאות האסיפה ולמזכירות טען זאב שתקנון הוותק משנת 2014 שהוכן לקראת הכניסה ל-20 הדירות החדשות בישכונת הזית' בוטל בהחלטת אסיפה מנובמבר 2016. המזכירות והנשיאות הסכימו שנעשו טעויות בניהול הנושא. תקנון הדיור משנת 2014 לא עמד לנגד הוועדות המכינות וגם לא נדון באסיפה, וההחלטה להעמיד להצבעה את ההחלטה שהתקבלה, שמקנה לוועדת החברים 10% גמישות בקידום חברים בגלל צרכים חברתיים אל מול תקנון 2014 ולדרוש שני שליש לביטולו - בטעות יסודה. הנושא יובא לפני מליאת האסיפה תוך הצעה לבטל את ההצבעה ולהכין תקנון דיור חדש שיתייחס הן לתנאים הנדרשים לזכאות למעבר דירה והן לסדר הקדימויות.

המזכירות חוזרת ומציעה שני מקומות חלופיים למגרש הכדורגל (שחב"ק): הראשון הוא בין אולפן הווידאו ובית המדרש והשני הוא בחורשה שמצפון למכבסה ועד למגרש החנייה. שתי האפשרויות מוצגות היטב על לוח המודעות. אנו מקווים שאחת ההחלטות תקבל את הרוב הדרוש ושנוכל ליהנות ממתקן חדש ומותאם.

צוות הביטחון בודק אפשרות להנהיג שמירה בשבתות ומועדים גם בשעות הצהריים, החל מהשעה 13:30 ועד השעה 18:00 (השעות ישתנו בהתאם לשעון קיץ/חורף).

משמרת זו תהיה במקום השמירה בשער בליל שבת. בליל שבת (כאשר השער ממילא סגור ואין תנועת כלי רכב) השמירה תהיה באחריות סלאח בלבד. יש ערך מוסף לשמירה בשבת בשעות הצהריים, והוא נוכחותו של חבר מבוגר גם באזור חדר האוכל ומגרש המשחקים, בהם יש ילדים שבמידת הצורך יוכלו לפנות להיעזר בו.

באם יספיק הזמן, נחזור ונדון בנושאי הבנייה. על הפרק עומדת ההחלטה לבנות על מגרשים בגודל 333 מ"ר לפי התקנות החדשות של רשות מקרקעי ישראל.

החלפת השמירה מליל שבת לשבת בצהריים

נבדקת האפשרות להחליף את השמירה בלילות שבת ומועדים, לשמירה בשעות הצהריים ואחה"צ. מסתבר שבשבתות ומועדים, בשעות הצהריים, האזור המשקי "מופקר" ונמצא שעות רבות ללא כל פיקוח והשגחה מינימלית, עד שעות אחר הצהריים, בהן משפחות יוצאות לטיולי שבת ומגיעות לאזור זה.

סדר היום לאספת החברים שתתקיים במוצש"ק בשעה 21:30

1. שאילתות

2. בחירת ועדות - ועדת מתאר, ועדת חברים וועדת נופש.

3. פתיחת חינוך (אפשרות לבחירת בית הספר) – לנשיאות הוגשו 30 חתימות לקיים דיון בנושא "פתיחת חינוך".

4. רפת – אישור החלטת ועדת משק בנושא הכנסת עובדים זרים לעבודה ברפת.

5. הודעת המזכירות ונשיאות האסיפה בעקבות ערעור זאב ספראי על תקנון דיור

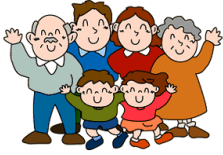
6. מיקום "מגרש הכדורגל" – מחודשת של אפשרויות למיקום המגרש.

7. בנייה – התאמת "תכנית אב" להחלטות רשות מקרקעי ישראל.

(פירוט סדר היום על גבי לוח המודעות)

יום כיף לנכדים - קיץ תשע"ח

סבים וסבתות יקרים. יום כיף לנכדים הגרים מחוץ לקבוצה

יתקיים אי"ה ביום ראשון, ח' באלול, (19.8.2018).

השנה היום יתנהל במתכונת אחרת, וללא צורך בהרשמה מראש.

תהיינה מספר סדנאות לילדים בגילאי א'-ו' בהן יעברו סבים וסבתות ונכדיהם באופן חופשי.

נשמח לעזרה מסבים וסבתות בתור מפעילי הסדנאות במהלך הפעילות.

התוכנית תפורסם על גבי לוח המודעות.

לכבוד יום הנכדים תפתח הבריכה במוצ"ש (18.8) בין השעות: 21:00-23:00

נשמח בהשתתפותכם

רויה ואיילת א.

פצילות הפקוד האצורים

➤ ביום שני, ט"ז באלול, (27.8) תתקיים במשטח בשעה 11:00 ההצגה "שבת הזהב"

מתיאטרון אורנה פורת. ההצגה מיועדת לגילאי 4 - 8.

מוזמנים ילדים, הורים, סבים וסבתות עם נכדיהם.

➤ ביום רביעי, י"ח באלול (29.8), בין השעות 10:00 ל-13:00 תתקיים הפעלה עם מתנפחים

בבריכה. המתנפחים מתאימים לגילאי 3 - 14, גם במים וגם ביבשה.

כולם מוזמנים - עפרה גוטליב

אירוח מקהלת חזנים

בשבת פרשת שפטים, ו' באלול (17.8), נארח את

מקהלת מכון ת"א לחזנות בהנהלתו של נפתלי הרשטיק.

דירות האירוח יעמדו לרשות אירוח המקהלה.

חברים היכולים לארח בביתם זוג (ללא ילדים) ללינה בלבד, יפנו

לעדו עפרוני האחראי על אירוח המקהלה.

נח חיות - מזכיר הפנים

מרפאה

אחות כוננת בשבת פרי' דברים – אורית פרל
שעות קבלה של ד"ר דונסקי בשבוע הקרוב:

יום ראשון	בין 14:30-16:45
יום שני	בין 14:00-15:45
יום שלישי	בין 09:30-13:00
יום חמישי	בין 08:00-09:00 ומ-15:30 עד 14:30

שעות קבלה ד"ר ויקה קמינר בשבוע הקרוב:

יום ראשון	בין 14:30-16:00
יום חמישי	בין 08:00-09:00

כתובות בנים וקרובים

לקראת ראש השנה אנו רוצים לעדכן את כתובות קרובי המשפחה.
נא לשים פתק בת.ד. של המזכירות,
או לשלוח WhatsApp **ליפעת כהן** או למרים שליסלברג,
או לשלוח אימייל ל mazkirut@kv-yavne.co.il
(אפשר גם לבקר אצלנו במשרד).

שהשמחה במעונם

❖ שבת בר מצווה **לעינב קולמן** בשבת זו, המסיבה תתקיים ביום שני, י"ח באב (30.7).

❖ חתונת **אהד אפרתי ומעיין** תתקיים ביום שלישי, י"א באלול, (22.8)

ושבת "שבע ברכות" פרשת "כי תצא", י"ד באלול (24-25.8) - בקבוצת יבנה.

זיכרו: בשבתות של שמחות משפחתיות יש למשפחה החוגגת זכות קדימה לדירות אירוח.

יפה כלבנה / אביתר בנאי

סופות מתוכי ומחוץ מוטטו את קירות הבית
ואת מתוכי זרמת מפזרת וחזרת עיפה ושוקת
עוד פעם כשהייתי ילד היית בתוכי נשברת
פעם שלך פעם אחרת על זפוף לזרים מותר.

לא אבקש דבר

את לא צריכה להוכיח לי כלום

הורידי אדם שפתיך

אבק דרכים רחצי מרגליך.

היי לי קרובה וזוכרת היי לי רק לי מיוחדת

היי לי אחות מקדשת היי חפה מנחמת.

מי זאת עולה

יפה כלבנה

צ' השירים - יצחק ברוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com עד "רביעי בארבע"